

זוהר שיר השירים

זה נתבאר מפחד של גיהנם וכו', אבל "מִפְּחַד בְּלִילוֹת", כלומר כל זה מאיזה מקום מקבלים, "מִפְּחַד", ממקום שהוא שנקרא פחד^[קכז] כמו שנאמר "וּפְחַד יִצְחָק הָיָה לִי" (בראשית לא, מב), "וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפֶחַד אָבִיו יִצְחָק" (שם פסוק נג), "בְּלִילוֹת", בזמן שהם נפקדים לעשות דין.. וכאשר אותן שרי השברים ותרועה עולים, עולים שרי רמחים וחרבות שאין להם מספר, מסביב לאותן ששים העליונים הסובבים למטה ההיא עומדים אלף אלפים ורבוא רבבות בכל צדדי מטה ההיא למעלה, ממנה ניוונים כלם וכלם לפניו יעמודו, מתחת כלם יוצאים כמה אלפים ורבבות שאין להם מספר, ויורדים ומשוטטים בעולם עד שתוקעים שרי השופר ונאספים, ואלו בזוהם הצפרנים נאחזים, וזאת המטה כוללת אותם, זאת המטה רגליה נאחזים בד' צדדי העולם, וכלם נכנסים בהכלל שנמצא למעלה ושנמצא למטה, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, ועל כן כתוב "הִנֵּה", מהו "הִנֵּה", לפי שהיא מזמנת לכלם למעלה ולמטה, ומצוינת מטה ההיא מהכל, אדני נקראת, אדון הכל ומצוינת בין חילותיה. (זוהר חלק ג-ס.)

שרי מעלה והמחנות

רבי אבא אמר, כמה אלפים כמה רבבות של מחנות קדושים יש לו להקדוש ברוך הוא, שרי הפנים העליונים, שרי העינים, שרי כלי זיין, שרי יללה, שרי אנחה, שרי רחמים, שרי הדין, וגבוה

מלאכים גדולים משמשים עליונים הקדושים, שהם משמשים אצל כסא הכבוד של מלך העליון, "מִגְבְּרֵי יִשְׂרָאֵל", שהם ממונים תחת ממשלת מלאך הגדול הקדוש מיכאל אפוטרופוס של ישראל, ולפי שהם תחת ידו הרי כלם מלאכים גדולים אפוטרופוסים של ישראל, זהו שכתוב "מִגְבְּרֵי יִשְׂרָאֵל". (זוהר חדש פרשת לך)

שרי הדין מתעוררים לעשות דין

עוד פתח רבי שמעון ואמר, "הִנֵּה מִפְּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה", מהו "מִפְּתוֹ", זה כסא הכבוד של המלך, שכתוב בו "בְּמַטֵּה בָּהּ לֵב בְּעֵלְהָ" (משלי לא, יא), שלשלמה, זה המלך שכל השלום שלו, "שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ", שנאחזים בצד שלה מדין הקשה, ונקראים ששים שבמי אש שהנער^ר ההוא מתלבש בהם, מימינו להט החרב החזקה, משמאלו גחלי אש החזק שנאחו בקשקשיו בשבעים אלף שלהובי אש האוכלת, ואותן הששים הם מזוינים בכלי זיין קשים מאותן גבירות קשות הבאות מגבורה עליונה ההיא של הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב "מִגְבְּרֵי יִשְׂרָאֵל", ולמדנו במטה ההיא מה כתוב בה, "וַתִּקַּם בְּעוֹד לֵילָה", כאשר יונקת מצד הדין^[קכח] "וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ", מהו "טָרֶף", כמו שכתוב "וַיִּטְרַף וַאֲיֵן מִצִּיל" (מיכה ה, ז), זהו שכתוב "בְּלֵם אֲחֻזֵי חָרֵב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה", מוכנים בכל מקום לעשות דין, ונקראים שרי שברים ותרועה^[קכח] "אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ", ככתוב "הַגּוֹר חָרְבָּה עַל יָרֵךְ גְּבוֹר" (תהלים מה, ד), "מִפְּחַד בְּלִילוֹת",

זוהר זוהר